

U kent die uitdrukking wel en het ontbrekende woord is twee. Echter, tegenwoordig weet je het niet meer. De waarschuwingen komen van alle kanten. Je wordt gewaarschuwd door familie, door je buren en de krant. Neen, het gaat zelfs zover dat we worden gewaarschuwd door radio en tv. Zelfs het acht-uur-journaal maakte er melding van en schandalig dat dit moet!

Natuurlijk werd je vroeger ook wel eens opgelicht. Misschien kent u die schilderijen, waarop toeschouwers aandachtig keken naar een voorstelling en ondertussen werd hun geldbeurs gestolen. De uitdrukking “mag het iets meer zijn” werd vaak lacherig gebruikt en weinigen zeiden dan nee! Door de tijd heen gebeurden vervelende dingen en telkens werd een nieuw trucje uitgevonden om mensen op te lichten.

Zeg nu niet dat het u niet kan overkomen, want zeker in deze tijd, waarbij alles digitaal tig keer sneller gaat, is het zo gebeurd. Een hack bijvoorbeeld en voordat je het weet, ben je digitaal gegijzeld. Deze vorm van oplichting was vroeger totaal onmogelijk, maar is nu heel ‘gewoon’ geworden. Bijna dagelijks lees je erover.

De digitale wereld heeft veel plezier opgeleverd, maar wordt door anderen op een vervelende manier misbruikt. Informatie is overal te vinden en daar maakt men gebruik van. Zich voordoen als familielid in financiële nood, hopende dat er geld wordt overgemaakt. Zelfs stemmen kan men ‘namaken’. Spreek een wachtwoord met de familie af is het advies en dat is gratis. Hebt u het al gedaan; ik denk er telkens aan, maar maak er nu serieus werk van!

Er zijn ook veel programma’s die hier aandacht aan besteden en als je hiernaar kijkt, denk je: “Daar trap ik toch niet in?” Het feit dat deze programma’s er nog steeds zijn, zegt genoeg. Er wordt ook gewaarschuwd tegen het gebruiken van bepaalde websites. Je weet bijna zeker dat het te mooi voor woorden is, maar verleiding enz. maken het moeilijk om het te laten liggen.

Men wordt ook steeds brutaler en gewelddadiger. Er wordt plotseling aangebeld en vaak doen we, zo zijn we opgevoed, direct open. Er staat iemand voor de deur en vertegenwoordigt de politie of het goede doel. Wie van u vraagt naar de politievergunning of een andere vorm van ID.

Gesproken over politievergunning: Ineens staat de politie voor de deur en vraagt u naar uw gegevens, bankpasje of wil binnenkomen. Denk er goed over na. De politie komt niet zomaar langs, maar oplichters maken gebruik van ons fatsoen, want politie is officieel en daar moet naar geluisterd worden. Voordat u het weet, staan ze binnen! Laat ze niet binnen, ook al lachen ze zeer beminnelijk en willen ze u vooral graag helpen.

Vraag naar hun id-bewijs. Iedere agent heeft een politiepas. Zeg dat u even belt en doe dit via 112, maar doe de deur wel dicht. Een echte politieagent in uniform is altijd uitgerust met een volle riem met ‘wapens’ en loopt niet ‘zomaar los’.

Roep snel om hulp als het een duwpartij wordt en maak eventueel foto’s. Stel eigen veiligheid altijd voorop, maar laat uzelf niet zomaar ‘piepelen’!

Vriendelijke groet,

Pjer Wijsman
Voorzitter Commissie Loosduinen

